

Svět je kolo, co se točí

*Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.
(Římanům 8,38–39)*

Archimédes ze Syrakus přišel na nečekaný objev a nadšeně volal: „Heuréka!“ Podle legendy před tím ležel ve vaně a řešil problém podvodného klenotníka, když tu si náhle uvědomil skutečnost, kterou následně definoval fyzikální poučkou z hydrostatiky. Prý byl z objevu tělesa ponořeného do kapaliny tak nadšený, že vylezl z vany a nahý pobíhal po sicilském městě a křičel: „Našel jsem!“

Albert Schweitzer prožil svůj objev života o něco klidněji, služebně se plavil parníkem po řece Ogooué v Gabunu a byl velmi unavený. Najednou zpozoroval u břehu hrochy s mláďaty, jeho únava byla rázem pryč a v okamžiku si definoval tezi „úcta k životu“, která byla v ten čas tak drasticky popírána na frontách první světové války. Nejen člověk ke člověku, ale ke všemu živému musí mít lidé úctu, dokonce i k takovému predátorovi, jakým je hroch, který se dokáže tak citlivě starat o své potomky. Schweitzer to vztáhnul i na nejmenší hmyz. Jen o pár let po později ve chvíli laskavého pohlázení koně si židovský filozof Martin Buber uvědomil, že život se děje vždy v setkávání dvou, což vyjádřil ve svém stěžejním spise „Já a Ty“. Platí to ovšem nejen ve vztazích mezilidských, ale především ve vztahu Boha a člověka.

Ještě jinak prožil svůj objev Jan Amos Komenský, ač nevíme přesně, jak k tomu došlo. Představuji si to ale tak, že prchal do exilu, jel povozem a pořádně to s ním drnkalo, jak kola narážela na výmoly a kameny na cestě. Náhle v jednom okamžiku, když ho míjel jiný povoz, jeho oči upoutal pohled na kola protijedoucího spřežení. Všiml si, jak se každé kolo otáčí. Zapsal si do paměti dřevěný ráfek po obvodu opatřený kovovou obručí, pozoroval paprskovité loukotě, ale především jeho mysl upoutal samotný střed kola. Po pár letech pak napsal pozoruhodnou knihu *Centrum securitatis* neboli *Hlubina bezpečnosti*, kterou vydal v polském Lešně roku 1633, což už není fikce, ale fakt a velmi ji doporučuji k přečtení.

Komenský měl dar literárně vyjádřit vše, o čem rozvažoval. *Hlubina bezpečnosti* v něm zrála osm let od doby, kdy byl ve své vlasti štván, pronásledován, nucen se skrývat a pak uprchnout. Nikde neměl dostatek bezpečí ani klidu, jeho mysl se chvěla, ale v tom všem vyhledával útěchu u Boha a v jeho svatyni, totiž v Písmu. Z toho se zrodil jeho spis.

Kniha je uvedena mottem: „Svět je kolo, co se točí, prudce chvěje, hlučí, zvučí. Kdo doprostřed neusedne, zamotá se a vypadne.“ S kolem je to totiž tak, že se točí kolem

středu a ten zůstává uprostřed nehybný. Stejně i kolo tohoto světa se neustále a bez přestání otáčí, jeho střed, Bůh, však nepohnutě trvá ve svém bytí.

Nás musí nejvíce zajímat, kde se v obraze kola nacházíme my? Odpověď najdeme, když upřeme pozornost k paprskům, špicím neboli loukotím, které směřují od středu k obvodu a zpět. Tam někde se se pohybuje každý z nás. „Čím blíže jsme ke středu,“ píše Komenský „tím méně a tišeji se paprsky hýbou, a čím jsme od středu vzdálenější, tím prudčeji a silněji se zmítají. Stejně je tomu s námi tvory, zvláště s těmi rozumnými. Stojíme-li

v Bohu (tj. držíme se ho pamětí, rozumem a vůlí), máme pokoj a bezpečí, pokud se od něho uchýlíme ke tvorům, nenacházíme nic než nepokoj a zmatky čím dál tím víc.“ My dnes žijeme ve světě, který se snaží všechny nárazy života maximálně tlumit. Jezdíme po hladkých silnicích, obvod našich kol tvoří pneumatiky, farmaceutický průmysl nám pomáhá tlážit fyzické i psychické bolesti a je to dobře. Ale i tak se to s námi chvěje, čím blíže jsme upnuti k obvodu kola, totiž ke světu, ale podobně jsme víc a více pokojní a klidní, směřujeme-li do viditelného centra bezpečnosti, jímž je Kristus. To by mohl být pro nás v nynějším čase pandemického ohrožení nový objev, neboť od Krista nás nic neodloučí, ani život ani smrt.

Bronislav Matulík

Covid a my

Svědectví o Boží milosti a moci v čase pandemie

Už podruhé uvádíme svědectví těch, kteří onemocněli a byli uzdraveni, zkrátka přežili nemoc, která sužuje celý svět. Je to zajímavé, svědčit o tom, že někdo neonemocněl (nebo zatím), ale zdá se, že Boží milost je více viditelná v kontrastu s reálným ohrožením života. Děkuje všem, kteří byli ochotni se s námi sdílet o čase utrpení.

Bůh nás miluje, ať jsme zdraví či nemocní

Před časem jsem dostal od našeho Martina knihu Ladislava Heryána U Božího mlýna. Nebyla první, mám autora rád.

Jedno ze stěžejních témat knihy je Bůh a představa o něm, jak chápat, žít s ním a vnímat, milovat, spolehnout se a nemít strach z Boha, pochopit, že Bůh láska jest. Tenhle verš nám visel doma od malička v kuchyni nad stolem. Byl tam. A nic. Víra byla, ale jakási deformovaná, dnes vím, že ochuzená, svíraná. Takže kniha nebyla nadarmo přečtena. Je dobře, když si člověk uvědomí, že nemusí pochybovat o tom, že každého Bůh miluje za všech okolností, tedy i mě samotného, i když má k tomu jen málo důvodů.

S Alenou jsme onemocněli covidem a leželi v teplotách 20 dnů, bolestech hlavy, těla a s kašlem, Alča se zápallem plic – nemohla se posadit, protože se dusila, nic nelze, jen ležet. Dokonce došlo i na převoz do nemocnice. Zažívali jsme starost o nás i pomoc našich dětí a přátel. Hlavně, s pochopením toho, co píšu na začátku, jsme cítili pomoc a ochranu Boží, protože Hospodin je i v lidech. Tak jak je to v jedné písničce „Moc předivná nás tiše obestírá...“, to nás přes neutěšenost reálu nechávalo v pokoji. Tak je nám mnohem lépe a snad budeme již za týden úplně bez potíží. V každém případě je Covid pěkněj ksindl! Buďte opatrní, dá se na to i umřít. Ale věrme v Lásku, která nás miluje, ať jsme zdraví, nemocní, slabí, silní, veselí, smutní, hřešící, výteční, na dně či naopak. Buďte dobré myslí.

Ivan a Alena Beranovi

Hleďte Boha a budete žít

V půlce ledna nám bylo s Pavlem špatně, nelepšilo se to, a tak jsme šli na testy. Přišla SMS, jste pozitivní. Karanténa do 6. února. Pavel měl horečky, které neklesaly, já jsem byla bez horečky, ale dobře mi nebylo. Po týdnu v pondělí jsem se cítila velmi dobře, a tak jsem v duchu zajásala, uzdravuju se. Ale v noci jsem se vzbudila a bylo mi příšerně. Seděla jsem, nevěděla jsem, co mám dělat, bála jsem se zavolat rychlou, bylo mi pořád hůř a hůř a už jsem si myslela, že do rána budu nebožka, a bylo mi to

jedno. Za okny byla tma, Pavel spal a já jsem měla pocit, že se potápím do bažiny. Pak jsem si všimla, že se začíná rozednívat, a uviděla jsem, že mám u ruky Dobrou setbu. Otevřela jsem knížku a na úterý 2. února jsem četla verš: „Hleďte Hospodina a budete žít... Hleďte Toho, kdo obrací nejhlubší tmu v ráno...“. Za chvíli se rozednilo a mně se ulevilo.

K Pavlovi, který se včera dost zhoršil, jsem ráno po poradě s naším lékařem volala rychlou,

nakonec ho neodvezli, ale něco na plicích má, moc milá paní doktorka řekla, ať to zatím zvládáme doma, kdyby se to zhoršilo, ať je hned voláme. Tak už druhý týden bojujeme, ale doufáme v Toho, kdo obrací nejhlubší tmu v ráno.

(Pozn. redakce: Po pěti týdnech nastala u Kejřů konečně úleva po nemoci.)

Pavel a Daniela Kejřovi

Covid u Hunderů 2

Karanténou jsme si už jednou prošli. Na podzim si přinesl covid Tomík ze školky. Projevilo se to u něj půldenní teplotou, nikoho dalšího nenakazil, a tak jsme jen prostě byli všichni spolu zavření doma. A proto jsme si naivně mysleli, že nás i tentokrát čeká něco podobného.

Na konci února jsem to přinesl tentokrát já. Při prvních příznacích jsem vyrazil na test a dle očekávání byl pozitivní. Průběh byl docela mírný, jeden den teploty,

dva dny úplně KO – ani jsem nevstal z postele. Ještě několik dalších dnů jsem cítil únavu, ale do týdne už bylo vše OK. Ráša s Dandou tím prošli, jak je u dětí obvyklé. Krátce zvýšená teplota, ale vlastně nezmeškali ani jednu online hodinu.

Zato u Adly to mělo trochu bouřlivější průběh. Horečky sice jen jeden den, ale dalších 14 dní byla tak unavená, že skoro nedokázala vstát z postele. Navíc to dost zhoršilo její

astma, takže několik dní nedokázala přestat kašlat. Paradoxně ten největší problém byl zároveň požeňáním – díky lékům na astma, které pravidelně bere, se u ní navzdory horšímu průběhu vůbec nemohl rozběhnout kovidový zápal plic. Je to už měsíc a opět s námi může aspoň na kratší procházky.

Můžeme jen děkovat Bohu, že nás (jako mnohokrát předtím) ochránil, a prošli jsme tím vlastně bez úhony.

Ondřej Pavlíček

Jedna vděčná COVIDová

Začíná březen a bude to již rok, co žijeme v COVIDové pandemii. Mnozí si říkají, zda je to jen otázka času, kdy také onemocní. A to přes všechna dodržovaná trojitá či vícečetná R, či dokonce totální izolaci doma.

Naše rodina je početná, onemocněli jsme ve čtyřech domácnostech, od nejmladších po prarodiče. Jsme teď uzdravení, a co nejvíc vnímám, je vděčnost za naše uzdravení, ale také za to:

- že jsme nikdo nemusel do nemocnice,
- že jsem mohla být ve společné karanténě se svými rodiči u nich doma, když to nejvíc potřebovali,
- že jsme se navzájem povzbuzovali a pomáhali v rodině příbuzenské i sborové,
- za Vaše modlitby za nás.

Jsem ráda, že opět můžeme být při online nedělních shromážděních a společně zpívat a chválit Pána

Kateřina Pavlíčková

Pozvání k modlitbám

Každou neděli před bohoslužbami od 9.15 do 9.45 hodin

Nynější doba má svoje velká omezení. Víte ale, že současně se v této době otevírají nové možnosti? Jednou z nich je možnost zúčastnit se společné nedělní modlitební chvíle, aniž byste museli brzo vstávat a cestovat Prahou.

Chceme být před Hospodinem. Chceme jej chválit a předkládat mu svoje radosti, zápasy i přání. Bůh o nás ví. Je náš Otec a čeká na nás.

Scházíme se on-line na Zoomu v 9.15 – 9.45. Odkaz pro připojení naleznete ve svých mailech.

Nejste-li na internetu, můžete se připojit i tak a modlit se doma.

Jiří Košťál

Modlitba a půst

Pozvání k programu 40 dnů s Biblí

Modlitba a půst k sobě patří, ale je dobré si říci, že modlit se je normální a držet půst je nenormální, tedy výjimečné.

Od narození dýcháme a jíme, pokud ne, zemřeme. Modlitba bývá přirovnávána k dechu a slovo Boží k chlebu, potřebujeme oboje. Bez dechu zemřeme velice brzy, bez chleba vydržíme jen o pár dní déle.

Době před Velikonocemi se říká postní. Je výjimečná a my jsme pozváni k tomu, abychom nezapomněli dýchat, abychom skrze modlitbu obnovili svůj život víry, jako dech obnovuje životnost našeho těla. Vždyť se za den nadechneme a vydechneme třináct tisíckrát. Což nám může pomoci porozumět, proč apoštol Pavel radí, abychom se modlili ustavičně.

K tomu v čase postním jsme pozváni připojit půst, ne od Chleba života, jímž je slovo Boží, ale třeba od čehokoliv, čím se běžně sytíme. Zkusme udělat ve svém životě víry něco nenormálního, výjimečného, a přece tak užitečného.

Pomocí paradoxu to pěkně vyjádřil Komenský: „Lidská mysl je hladová a oči nenasytné, nikdy se nemohou nasytit majetku, peněz, slávy, lahůdek, umění ani knih a čehokoli, po čem kdo dychtí. Čím víc kdo má, tím víc chce, jako vodnatelný: Čím víc pije a do sebe lije, tím víc žízní. Lidé nechtějí rozumět, že naše žíznivost se neuhásí přidáváním, ale ubíráním.“

Überme cokoliv, co je pro nás běžnou a normální pravidelností a potřebou nebo třeba pochutinou, zábavou a kratochvílí, jíž obvykle naplňujeme svůj život. Někdo se vzdá alkoholu, jiný kávy, další masa a ještě další třeba surfování po sociálních sítích. Nic z toho není příkaz ani náboženská povinnost, ale šance něco ze svého života pustit, aby se otevřelo místo pro něco nového, co naplní naše nitro, tělo i duši, protože jedno ani druhé od sebe nelze oddělovat.

Bronislav Matulík

Rozpis denního čtení 2021

Datum	Žalmy	Lukáš	Modlitební katechismus • Kázání o modlitbě
24. 2.	Ž 73	L 1,1–25	Otče náš
25. 2.	Ž 74	L 1,26–56	
26. 2.	Ž 75	L 1,57–80	
27. 2.	Ž 76	L 2,1–24	
28. 2.	Ž 77	L 2,25–52	Celoživotní služba: L 2,22–39
1. 3.	Ž 78,1–39	L 3,1–38	Posvěť se jméno tvé
2. 3.	Ž 78,40–72	L 4,1–30	
3. 3.	Ž 79	L 4,31–5,11	
4. 3.	Ž 80	L 5,12–39	
5. 3.	Ž 81	L 6,1–26	
6. 3.	Ž 82	L 6,27–49	Přímluva a víra: L 7,1–10
7. 3.	Ž 83	L 7,1–23	
8. 3.	Ž 84	L 7,24–50	Přijď tvé království, buď vůle tvá
9. 3.	Ž 85	L 8,1–25	
10. 3.	Ž 86	L 8,26–56	
11. 3.	Ž 87	L 9,1–27	
12. 3.	Ž 88	L 9,28–50	
13. 3.	Ž 89,1–19	L 9,51–10,16	Radost z poznání Boha: L 10,21–24
14. 3.	Ž 89,20–53	L 10,17–42	
15. 3.	Ž 90	L 11,1–26	Chléb náš vezdejší dej nám dnes
16. 3.	Ž 91	L 11,27–54	
17. 3.	Ž 92	L 12,1–21	
18. 3.	Ž 93	L 12,22–53	
19. 3.	Ž 94	L 12,54–13,21	
20. 3.	Ž 95	L 13,22–14,6	Pozvání a omluvy: L 14,15–25
21. 3.	Ž 96	L 14,7–35	
22. 3.	Ž 97	L 15,1–32	Odpusť nám naše viny...
23. 3.	Ž 98	L 16,1–31	
24. 3.	Ž 99	L 17,1–37	
25. 3.	Ž 100	L 18,1–30	
26. 3.	Ž 101	L 18,31–19,27	
27. 3.	Ž 102,1–12	L 19,28–20,19	Falešná a pravá zbožnost: L 20,45–21,4
28. 3.	Ž 102,13–29	L 20,20–21,4	

29. 3.	Ž 103	L 21,5 – 38	Neuved' nás v pokušení...
30. 3.	Ž 104,1 – 23	L 22,1 – 30	
31. 3.	Ž 104,24 – 35	L 22,31 – 62	
1. 4.	Ž 105,1 – 23	L 22,63 – 23,25	
2. 4.	Ž 105,24 – 45	L 23,26 – 49	Ježíšovy královské modlitby: L 23,32 – 46
3. 4.	Ž 106,1 – 33	L 23,50 – 24,12	
4. 4.	Ž 106,34 – 48	L 24,13 – 53	S Kristem na cestě: L 24,13 – 35

Mateřská rubrika

Být Boží ženou (bytbozizenou.cz)

Nedávno jsem se dozvěděla, že se Anička Nováková z Neveklova věnuje psaní blogu. Kdo by netušil, co blog je, jedná se o webový zápisník na internetu, který si může člověk vytvořit a sdílet ho s okolím. Možná by mohlo některé z nás napadnout, že dnes už píše blog každý druhý... Ovšem Aniččino téma, které celý blog provází, je velmi zajímavé a netradiční. A tak jsem ji poprosila, aby nám krátce představila to, čemu se ve volných chvílích věnuje.

„Na přelomu roku 2020 a 2021 jsem se vrátila k, resp. konečně naplno vrhla na, psaní blogu s názvem Být Boží ženou. Tu myšlenku a touhu jsem v sobě měla už několik let (asi od roku 2017).

Idea je zcela jednoduchá. Vyhledala jsem verše, kde je slovo žena, a teď беру jeden za druhým a píši na ně krátká zamyšlení. Důvodem k tomu- to počínání bylo to, že jsem nemohla nikde najít

uspokojivou odpověď na to, co říká Bible o ženě, o ženách. A musím přiznat, že jsem moc ráda, že jsem se do toho pustila. Při psaní často netuším, co psát, a tak musím nechat pracovat Ducha svatého. Díky tomu zažívám mnoho aha momentů a přijímám mnohé požehnání, pokoreň i povzbuzení.

Doufám, že stejným způsobem mohou z blogu čerpat to i ono další lidé, nejen ženy.“

Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ Gn 18,9

„Kde je tvá žena?“ – „Tady.“

Jasně, prostě, jednoduché. Vážně?

Abraham naprosto přesně věděl, kde se jeho žena nachází. Ví to ale naši muži? Víme to my? Víme to já?

Dlouho jsem to nevěděla. Nevěděla jsem, proč dělám to, co dělám. Nevěděla jsem, jaký je můj úkol od Boha. Zнала jsem očekávání společnosti a okolí. Ale to není ono. To člověka nikdy nemůže naplnit. Zkusím být konkrétní, abyste mě dobře pochopili. Po maturitě a přijetí na VŠ jsem naprosto jasně přijala, že mám vystudovat učitelství, že se na to mám v tu danou dobu soustředit a nic víc moc neřešit. Jasně, že jsem řešila i jiné věci, ale tohle měla být priorita, o ostatní se staral Bůh. Když jsem se na ten úkol soustředila, bylo mi dobře, naplňovalo mě to a moc víc jsem nepotřebovala. Byla jsem tam, kde jsem měla být.

Pak ale přišlo období, kdy jsem absolutně netušila, co po mně Bůh chce. Bylo to něco hrozného. Byla jsem se vším nespokojená. Na vděčnost jsem se musela hodně soustředit. Okolí to dost možná nepostřehlo, ale já se cítila prázdná. Neviděla jsem smysl v tom, co dělám. Nic jsem nechápala, byla jsem mimo a snadno zabředávala do sebelítosti. Až nedávno jsem opět zjistila, co po mně Hospodin chce. A cítím se v tom moc dobře. Víme, kde se nacházíme a co máme dělat.

Ne vždy je jasné, kde se nacházíme, co je náš úkol. Je ale důležité si to uvědomovat. A stejně důležité je, aby i naši nejbližší věděli, kde jsme. Aby, až se jich Boží posel zeptá, kde jsme, mohli mít jasnou a stručnou odpověď.

Jeden z článků na blogu: bytbozizenou.cz/2021/02/19/genesis-189/.

Martina Caltová

Bohoslužba, která je především slyšet

Ohlasy přenosu Českého rozhlasu Vltava z naší modlitebny

Už jsme si zvykli na videopřenosy našich bohoslužeb, ale v neděli 14. února 2021 jsme udělali jakoby krok zpět, nejen o hodinu, začínali jsme v 9:00, ale také k radiovému vysílání. Ve skutečnosti to byl ale docela veliký krok kupředu, neboť k našemu streamovému vysílání se napojil Český rozhlas, a naše zvěstování evangelia tak mohly slyšet desítky tisíc lidí. Rozhlasoví technici byli nadšení z toho, jak naši zvukaři, a zvláště Honza Málek, vše připravili a jak skvěle hrála kapela. No a já jsem byl rád, že se podařilo zvládnout program přesně podle připraveného scénáře, který taková bohoslužba nutně vyžaduje, až na to, že jsem opomenul úvodní modlitbu. Díky tedy všem technikům, hudebníkům a ostatním, kteří se na této službě podíleli. Zajímavé byly ohlasy. Celkem jsme dostali 19 telefonátů (někteří jedinci kromě toho volali i vícekrát), přišly 3 SMS zprávy a 2 e-maily.

Posluchačům jsme dali k dispozici dvě telefonní čísla, moje a k tomu číslo Petry Veselé, což je po takových přenosech běžná rozhlasová praxe, jeden telefon by nestačil. Bylo docela vtipné, když jsem lidem sdělil, aby se ozvali 10 minut po ukončení přenosu, že jeden muž volal vlastně hned bezprostředně, takže jsem musel jeho „tiché vyzvánění“ vymáčkout ještě na kazatelně před požehnáním.

Lidé volali a psali z celé republiky, ze Slezska, z Moravy i Čech. Někteří chtěli poslat kázání, jiní kontakt na kapelu, většina starších se chtěla vypovídat, protože už dlouho prožívají samotu, a neměli to komu říci. Jedna žena vyznávala, jak Pán Bůh po modlitbě uzdravil její dceru, a téměř všichni vyjadřovali vděčnost. Až na jednoho, který volal na obě čísla a nešetřil těmi nejvulgárnějšími výrazy na adresu nás křesťanů. Když jsem to pak říkal hudebníkům, kytarista Petr Šťastný se na mě udiveně podíval: „On ti vykal?“ Ale pak uznal, že to muselo onomu člověku stát zato, když poslouchal celou bohoslužbu a ještě vynaložil námahu, aby si telefonní čísla zapsal. I takové to tedy bylo.

Bronislav Matulík

Dobrou tradicí rozhlasových přenosů se stalo, že na konci bohoslužby posluchači dostanou možnost reagovat na uvedená telefonní čísla. Stejně tomu bylo i tentokrát. Po skončení přenosu se mi opravdu rozezvonil telefon a nepřestal až do pozdního odpoledne.

Celkem se dovolalo skoro dvacet lidí. Našel se mezi nimi jen jeden nepřijemný, ale valná většina bylo opravdu za odměnu. Lidé reagovali na zvěstované slovo nebo volali jen z nedostatku jiných kontaktů v poslední době. Několik telefonátů ale jen tak nezapomenu. Třeba, když volá někdo, kdo je v opravdu složité životní situaci, a na konci rozhovoru děkuje, že začíná vidět možnou cestu dál. Nebo když se s někým jiným pomodlíte a on se slzami v hlase děkuje za nový dotek Ducha svatého.

Na začátku jsem se tohoto rozhlasového nápadu trochu bála, teď už ale vím, že to byl nápad víc než dobrý a že Pán Bůh si používá i úplně obyčejné věci, jako je třeba telefon, ke své slávě.

Petra Veselá

Čerpadlo on-line

konference pro vedoucí a rodiče

VÝCHOVA 6–15 let

Budeme hledat inspiraci k výchově
ve světě, v církvi a v rodině
ze skutečných příběhů.

prof. PhDr. Radek Ptáček, Ph.D. Roman Neumann, DiS.
PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D. Mgr. Dave Patty

a mnoho dalších řečníků

20. 3. 8:45 – 16:00

cena: zdarma

Více na
dorostovaunie.cz/cerpadlo

pořadatel:
Dorostová unie, z.s.

březen
2021

samarí

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

vždy ve čtvrtek od 18 hodin

11. 3. Jsme v tom všichni

aneb služby Sociální kliniky v době kovidové.
Přednáška terapeutky Mgr. Martiny Chmelové
o službě pro potřebné, kteří jsou ve složité životní
situaci a potřebují získat podporu a náhled.

Přes aplikaci Zoom:

<https://zoom.us/j/91516413973>

25. 3. Jídelna Kuchařek bez domova

Splněný sen jak bojovat jídlem proti
sociálnímu vyloučení. Ženy, které to ve
svém životě neměly lehké, ale nevzdaly
to. Společně si otevřely bistro pro veřej-
nost, kde vaří čistě rostlinné dobroty.

Přes aplikaci Zoom:

<https://zoom.us/j/91516413973>

Ze staršovstva

Nouzový stav a hygienická opatření – budou trvat minimálně do 28. 3. 2021. Pro
církve a bohoslužebná shromáždění se zatím nic nemění, platí předchozí nařízení.

Bohoslužby v březnu – může být otevřeno do 10 % kapacity modlitebny. Při
posledních nedělích přicházelo do 10 lidí. Na březen nebudeme dělat rezervační
sytém, ale kdo bude chtít přijít, ozve se přímo kazateli a po domluvě by bylo možné
se zúčastnit v odděleném prostoru (na galerii) s tím, aby nedocházelo po bohosluž-
bách k následnému kontaktu s týmem, který připravuje služby a vysílání.

Online modlitební a setkávání před a po bohoslužbě na Zoomu – máme dobré zkušenosti s obojím, budeme v tom pokračovat, členové sboru jsou zvěni.

Slovíčka pro děti, páteční oslovení sboru – stále trvá potřeba videí do zásoby, prosíme ty z vás, kteří by se do některé z těchto služeb chtěli zapojit, aby posílali svá videa na sborový email soukenická@cb.cz. Předem děkujeme.

Rozhovor s Petrem (Peki) Němečkem – staršovstvo pozvalo na online setkání vedoucího mládeže a hovořilo s ním o jeho službě a situaci v mládeži. Stále probíhají online setkání, počet mládežníků je většinou 7–8. Jsou oslovováni i ti, kteří do mládeže nechodí, ale zatím se setkání mládeže neúčastní, ale nouzový stav situaci komplikuje, ne každému vyhovují online setkání. Setkání bylo zahájeno i ukončeno modlitbou.

Výroční členské shromáždění – termín jsme zatím přesně neurčili, počkáme na další vývoj epidemiologické situace, nyní probíhá příprava zpráv za jednotlivé oblasti sborové práce.

Rozhlasová bohoslužba – hodnocení: rozhlasoví pracovníci byli velmi spokojeni, produkční Petra Petříčková děkuje a také vyjádřila velkou spokojenost s tím, že se zase třeba za půl roku přihlásí, že o to stojí. Stály za to i ohlasy: přibližně 20 telefonátů, 3 SMS a 2 maily.

Uspořádání sborové knihovny – nyní se tomuto úkolu věnují sestry Jana Matulíková a Ester Miffková (pokud by někdo z vás chtěl pomoci, ozvěte se kazateli Matulíkově).

Statistika sboru – k 1. lednu 2021 má náš sbor 263 členů a 81 dětí.

Kurz „Výchova teenagerů online“ – pořádá se v Kralupech, vede ho bratr Jiří Košťál, proběhlo první setkání, celkem se zúčastnilo 11 účastníků (5 ze sboru, 6 odjinud) a byly na něj dobré ohlasy

NAROZENINY

Rybínová Anna	1. 3.
Veselý Ladislav	3. 3.
Filipová Katarína	5. 3.
Štěpánová Lucie	6. 3.
Sovová Zdenka	11. 3.
Světlíková Marta	11. 3.
Matulíková Jana	14. 3.
Mančalová Gabriela	17. 3.
Beranová Martina	18. 3.
Hanuš Ondřej	19. 3.
Štěpán Marek	19. 3.
Slabá Erika	20. 3.
Václavík Petr	20. 3.
Bíba Milan ml.	22. 3.
Kejřová Daniela	23. 3.
Chrasková Jaroslava	24. 3.
Veselá Petra	25. 3.
Toušková Jindra	27. 3.
Kozempel Ján	29. 3.

Staršovstvo

Mimořádná shromáždění

Květná neděle – poslední neděli v březnu 28. 3. 2021 bude zahájen Velikonoční týden, který vyvrcholí na Velký pátek a pak na Velikonoční neděli. V rámci programu 40 dnů s Biblí se budeme na Květnou neděli radovat z Ježíšova příchodu a z toho, že nám ukazuje, co je pravá zbožnost a pravé uctívání Boha!

Pravidelná shromáždění

Neděle	Online bohoslužby (10.00 hodin) – video a audio Online besídka (10 minut po konci bohoslužby)
Pondělí	Video pozdrav Radislava Novotného
Úterý	Biblické studium: text a audio – Bronislav Matulík
Středa	Pastýřský list správce sboru
Čtvrtek	Video pozdrav Tomáše Trávníčka Online mládež (18.00 hodin)
Pátek	Video pozdrav P. Veselého, J. Matulíkové, D. Košťála, J. Koudely, P. Němečka, O. Pavlíčka ad. Online dorost (16.00 hodin)

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXI
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800